

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **Mironet.cz a.s.**, IČ 28189647
sídlem Nad Kajetánkou 1478/26, Praha 6

proti
žalované: **Česká obchodní inspekce**
sídlem Štěpánská 796/44, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí České obchodní inspekce, ústředního inspektorátu ze dne 22. 11. 2023, č. j.: ČOI 145914/23/O100/HI/Št

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Žalobce napadl shora uvedené správní rozhodnutí, kterým bylo částečně změněno rozhodnutí České obchodní inspekce, inspektorátu Středočeského a hlavního města Prahy, ze dne 29. 8. 2023, čj. ČOI 101770/23/1000 (změna spočívala v upřesnění skutku a snížení uložené pokuty, v převážné části bylo odvolání žalobce zamítnuto). Ve správním řízení byla žalobci uložena úhrnná pokuta ve výši xxxx Kč podle ust. § 24 odst. 19 písm. e) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“), a povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Pokuta byla uložena za celkem 5 skutků, a to za to, že žalobce (bližší vymezení je provedeno ve výroku prvostupňového rozhodnutí):

a) jako distributor ve smyslu ust. § 3 písm. g) zákona č. 90/2016 Sb., o posuzování shody stanovených výrobků při jejich dodávání na trh, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o posuzování shody“), před dodáním výrobku sluchátka Apple AirPods Pro 2021 na trh (před datem 24. 1. 2023, kdy jej nabízel k prodeji na e-shopu www.mironet.cz) a následně jej prodal, v rozporu s ust. 9 odst. 2 zákona o posuzování shody, ve znění § 8 nařízení vlády č. 117/2016 Sb., o posuzování shody výrobků z hlediska elektromagnetické kompatibility při jejich dodávání na trh (dále také jen „nařízení vlády č. 117/2016 Sb.“), a § 9 nařízení vlády č. 426/2016 Sb., o posuzování shody rádiových zařízení při jejich dodávání na trh (dále také jen „nařízení vlády č. 426/2016 Sb.“), neověřil, zda je k výrobku přiloženo prohlášení o shodě, a jasné a srozumitelné instrukce a bezpečnostní informace, čímž porušil ust. § 9 odst. 2 zákona o posuzování shody, a naplnil skutkovou podstatu přestupku podle ust. § 54 odst. 4 písm. a) zákona o posuzování shody;

b) jako prodávající ve smyslu § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele na provozovaných webových stránkách www.mironet.cz minimálně v době kontroly dne 24. 1. 2023 nesplnil svou povinnost informovat spotřebitele jasným, srozumitelným a snadno dostupným způsobem o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, tedy neposkytl informace podle ust. § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, a tím naplnil skutkovou podstatu přestupku podle ust. § 24 odst. 7 písm. n) zákona o ochraně spotřebitele;

c) jako prodávající ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele na provozovaných webových stránkách www.mironet.cz minimálně v době kontroly dne 24. 1. 2023 poskytoval přístup k hodnocení výrobků popřípadě služeb provedenému jiným spotřebitelem, přičemž neposkytl podstatnou informaci o tom, zda a jak zajišťuje, aby zveřejněné spotřebitelské recenze pocházely od spotřebitele, který výrobek popřípadě službu skutečně použil nebo si je zakoupil, čímž porušil zákaz používání nekalých obchodních praktik podle ust. § 4 odst. 1, 3 a 4 zákona o ochraně spotřebitele, čímž naplnil skutkovou podstatu přestupku podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele;

d) jako prodávající ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele na provozovaných webových stránkách www.mironet.cz minimálně v době kontroly dne 24. 1. 2023, v rozporu s ust. § 1826 odst. 1 občanského zákoníku při uzavírání smlouvy za použití elektronických prostředků neuvedl údaje o tom, zda smlouva bude u něj uložena, o jazycích, ve kterých lze smlouvu uzavřít, o jednotlivých technických krocích vedoucích k uzavření smlouvy a možnostech zjištění a opravování chyb vzniklých při zadávání dat před podáním objednávky, čímž naplnil skutkovou podstatu přestupku podle ust. § 24 odst. 17 písm. h) zákona o ochraně spotřebitele;

e) jako prodávající ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele na provozovaných webových stránkách www.mironet.cz minimálně v době kontroly dne 24. 1. 2023, pro odeslání kontrolní objednávky zboží musel kontrolní orgán stisknout tlačítko „Odeslat objednávku“, přičemž v rozporu s ust. § 1826a odst. 2 občanského zákoníku nezajistil, aby spotřebitel vzal na vědomí, že se zavazuje k zaplacení,

čímž naplnil skutkovou podstatu přestupku podle ust. § 24 odst. 17 písm. k) zákona o ochraně spotřebitele.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí v celém rozsahu a domáhal se jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, včetně zrušení prvostupňového rozhodnutí. V žalobě uvedl tyto žalobní body. K prvnímu skutku uvedl, že poskytl kontrolnímu orgánu veškeré potřebné informace, jednalo se o originální výrobek určený pro evropskou distribuci a tím podle jeho názoru nedošlo k jakékoliv společenské újmě či klamání spotřebitele. Namítá tak, že nebyl naplněn materiální prvek škodlivosti jednání.

[3] Ke druhému skutku namítá, že nekalosoutěžním jednáním musí přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům, čehož si není vědom. Recenze se podle jeho názoru zakládají na reálných hodnoceních fyzických osob-spotřebitelů, žalobce je čerpal z internetového portálu Heureka.cz, v němž šlo hodnocení ověřit, což žalobce měl uvedeno ve všeobecných obchodních podmínkách v článku 8 dostupných na jeho internetových stránkách. Nesouhlasí s tím, že tyto podmínky nebyly dostupné na internetových stránkách, v argumentaci odkazuje na další skutek.

[4] Ke třetímu skutku uvádí, že spotřebitel před internetovým nákupem musel zakliknout ikonu, kde souhlasí s všeobecnými obchodními podmínkami, které obsahují předmětné informace. K tomu odkazuje na kontrolu ze dne 27. října 2022, kdy byl proveden screenshot obchodních podmínek v rámci úředního záznamu. Dále žalobce poukazuje na vývoj názoru kontrolního orgánu v průběhu správního řízení, podle soudu není patrné, co a jak v této části žalobního bodu ve vztahu k pravomocnému správnímu rozhodnutí namítá. Uvádí, že v protokole o kontrole je uvedeno, že se všeobecnými obchodními podmínkami se spotřebitel seznámil až po uzavření kupní smlouvy, příkazem je žalobci uložena pokuta. Po podaném odporu je v prvostupňovém správním rozhodnutí o uložení pokuty jeho argumentace odmítnuta s tím, že spotřebitel nebyl s podmínkami seznámen s dostatečným předstihem. V napadeném správním rozhodnutí se s jeho argumentací podle názoru žalobce žalovaný nijak nevypořádal, a uvedl novou skutečnost, která nevyplyvá z protokolu o kontrole, ani z příkazu či prvostupňového správního rozhodnutí (všeobecné podmínky sice dostupné byly, ale nefungoval odkaz na ně). Žalobce tvrdí, že všeobecné obchodní podmínky dostupné na internetových stránkách byly. Namítá účelovou chybu správního orgánu prvního stupně, kdy pokud ten uvádí, že se pouze zobrazoval „ERROR 404 TATO STRÁNKA NEEXISTUJE ZKUSTE TO ZNOVU ZA 404 LET“, pak se jedná o účelové tvrzení, které nelze spojit s odkazem marketing@mironet.cz.

[5] Ke čtvrtému skutku namítá, že pod tlačítkem „odeslat objednávku“ je průměrně informovanému a obezřetnému spotřebiteli jasně patrné, že se zavazuje k platbě, neboť kupní smlouva je konsensuálním závazkem a je tak uzavřena již samotným uzavřením smlouvy. Do dnešní doby není jasně stanoveno, jaké označení by toto tlačítko mělo mít. Tlačítko v témže znění ke dni 15. 9. 2023 měly internetové obchody Alza.cz, Mall.cz, CZC.cz, stejně jako další internetové obchody. V tomto směru má za nepřiměřenou sankci, kterou byl postižen, když téhož jednání se dopouštěly internetové obchody mnohem větší velikosti. Následujícího dne po obdržení protokolu o kontrole

tlačítko změnil na „Objednávám a zaplatím“. Znovu poukazuje na to, že jeho konkurenti měli rovněž toto tlačítko označeno chybně.

[6] V další části žaloby žalobce namítá nepřiměřenou výši pokuty. Odkazuje na předchozí část žalobních bodů, materiální stránku přestupku (rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 7 Afs 27/2008-46, 3 As 78/2014-36), kterou se kontrolní orgán nijak nezabýval, v čemž spatřuje vadu nepřezkoumatelnosti. Jako polehčující okolnost namítá spolupráci s kontrolním orgánem, a že jemu vyčítané skutky se opírají o právní úpravu, která byla účinná pouze 3 týdny, a že za obdobné přestupky nebyl v minulosti trestán (kromě prvního skutku).

[7] Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval ji zamítnout jako nedůvodnou, přičemž odkazoval na odůvodnění správních aktů a proběhlé správní řízení. V prvním skutku není žalobci vytýkáno, že by se jednalo o neoriginální výrobek, ale že k němu nebylo přiloženo prohlášení o shodě, a instrukce. K druhému skutku uvedl, že dne 24. 1. 2023 žalobce na svých internetových stránkách poskytoval přístup k hodnocení výrobků provedenému jiným spotřebitelem, přičemž neposkytl informaci, zda a jak zajišťuje, aby recenze pocházely od spotřebitele, který výrobek nebo službu skutečně použil nebo jej zakoupil. Není sankcionován, že by zveřejňoval klamavé recenze či z nekalosoutěžního jednání. Informace o tom, že recenze pocházejí z portálu Heureka.cz nebyla u recenzí uvedena. I pokud by všeobecné obchodní podmínky stanovily jinou úpravu, spotřebitel je neměl k dispozici v okamžiku, kdy se seznamuje s obsahem recenzí. Ze spisu plyne, že v době kontroly se na internetových stránkách nenacházely všeobecné obchodní podmínky pro spotřebitele. V průběhu správního řízení nedošlo ke změně popisu skutku ani změně právní kvalifikace, ale byly upřesněny některé skutečnosti, které neměly vliv na právní kvalifikaci. Ze screenshotů, které byly provedeny při kontrole, je patrné, že spotřebitel před objednáním musel zaškrtnout políčko „Souhlasím s ustanoveními nákupního řádu, dodacími podmínkami a reklamačního řádu“, slova nákupní řád, dodací podmínky a reklamační řád představovala odkazy na části internetových stránek žalobce, po kliknutí na nákupní řád se objevilo „ERROR 404 TATO STRÁNKA NEEXISTUJE ZKUSTĚ ZNOVU ZA 404 LET“, pod odkazem na dodací podmínky se zobrazily dodací podmínky pro podnikatele, reklamační řád byl přístupný v době kontroly.

[8] Z obsahu správního spisu jsou podstatné tyto pro posouzení důvodnosti podané žaloby skutečnosti.

[9] Úředním záznamem ze dne 27. 1. 2023 byla dokumentována kontrola dne 24. 1. 2023, kterou vykonal pracovník žalovaného, a to nákupem přes webové rozhraní www.mironet.cz, pracovník žalovaného vystupoval v postavení spotřebitele. Byla učiněna objednávka Apple AirPods Pro 2021, zvolen druh dopravy „Osobní odběr – Mironet Praha 8“ a možnost platby „Hotově při osobním odběru“, téhož dne byla zásilka připravena k výdeji, k vyzvednutí došlo dne 27. 1. 2023. Výrobek byl zároveň zajištěn, a to opatřením o zajištění. Ve spise je dále účtenka, záruční a dodací list, fotodokumentace, potvrzení objednávky, a webové stránky.

[10] Příkazem ze dne 18. května 2023, čj. ČOI 55591/23/1000, byl žalobce uznán vinným celkem pěti skutky, jejichž popis obsahově odpovídá popisu skutků v prvostupňovém správním rozhodnutí. Proti příkazu podal žalobce odpor.

[11] Rozhodnutím ze dne 29. srpna 2023, čj. ČOI 1101770/23/1000, byl žalobce uznán vinným týmiž skutky, jako ve vydaném příkazu, a byla mu uložena pokuta a povinnost k náhradě nákladů řízení paušální částkou.

[12] Proti rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím tak, jak je uvedeno shora. V odůvodnění je mj. uvedeno (pokud to již nebylo konstatováno shora), že žalovaný se ztotožnil s posouzením věci tak, jak jej provedl prvostupňový správní úřad. U výrobku sluchátek nebyly splněny požadavky, aby k němu bylo přiloženo prohlášení o shodě a srozumitelné instrukce, o čemž byla pořízena fotodokumentace. Dále jsou zde screenshoty všech relevantních částí internetových stránek žalobce, z nichž je patrné, že dne 24. 1. 2023 se v záložce obchodní podmínky nacházely pouze obchodní podmínky pro podnikatele a informace o ochraně osobních údajů, před odesláním objednávky nebyly všechny informace k dispozici a odkazovaly na neexistující stránku. Obchodní podmínky, kde by se nacházely informace podle ust. § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, se na internetových stránkách v době kontroly nenacházely, stejně jako informace podle ust. § 1826 dost. 1 občanského zákoníku. V době předešlé kontroly dne 27. 10. 2022 obchodní podmínky dostupné byly. Dále je zmíněno ust. § 1826a odst. 2 občanského zákoníku a to, že informace pro spotřebitele před odesláním objednávky nebyla v souladu s touto právní úpravou. Formulace používané konkurenty žalobce v jejich internetových prezentacích nebyla součástí tohoto správního řízení.

[13] Uložená pokuta byla jako úhrnná za více přestupků. Nejprísněji trestným byl přestupek podle, § 24 odst. 17 písm. h) a písm. k) zákona o ochraně spotřebitele, kde je horní sazba 5 000 000 Kč. Nejzávažnější byl vyhodnocen jako přestupek podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, neboť toto protiprávní jednání mohlo přímo ovlivnit spotřebitele v rozhodování ohledně koupě konkrétního výrobku, ke spáchání dalších přestupků bylo přihlédnuto jako k přitěžující okolnosti. V neprospěch žalobce bylo hodnoceno, že není sankcionován poprvé, jiné přitěžující okolnosti nebyly shledány. Žalovaný ve prospěch žalobce hodnotil skutečnost, že obchodní podmínky bývají na internetových stránkách žalobce běžně přístupné, jednalo se tak spíše o nahodilé pochybení, a dále to, že žalobce podle svých tvrzení následující den po obdržení protokolu o kontrole provedl změnu formulace na tlačítku při objednání zboží. Mírně v prospěch žalobce byla vzata okolnost, že tato povinnost byla v době konání kontroly účinná pouze 3 týdny.

[14] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

[15] K celému odůvodnění správních rozhodnutí soud obecně uvádí, že nedospěl k závěru, že by tato odůvodnění neobsahovala zdůvodnění materiální stránky škodlivosti jednání žalobce, tato okolnost je v odůvodnění několikrát zmíněna a zjevně je s ní pracováno. Není tak podle názoru důvodná námitka žalobce, velmi obecně v žalobě vznesená, že by správní úřady neposuzovaly zjištění škodlivosti jednání z hlediska jeho materiálního znaku, a omezily se pouze na naplnění zdůvodnění formálních stránek protiprávnosti jednání. Žalobce v žalobě navíc opakovaně vyjadřuje s posouzením těchto stránek jednání konkrétní nesouhlas, což nesvědčí tomu, že by tento znak byl v rozhodnutích opomenut. Konkrétněji soud vypořádá tuto okolnost u konkrétních žalobních bodů, které žalobce uplatňoval.

[16] První skutek podle názoru soudu byl dostatečně zjištěn i přiléhavě právně posouzen. Žalobce není trestán za to, že by nabízel k prodeji neoriginální výrobek, ale že k tomuto výrobku nedodával všechny potřebné informace, což bylo dostatečně zjištěno provedenou fotodokumentací zakoupeného výrobku. Žalobce konkrétně proti takovému závěru ani v žalobě, ani v průběhu správního řízení, nic podstatného, co by mohlo toto zjištění zpochybnit, neuváděl. Spolu s žalovaným tak soud uvádí, že pokud žalobce uváděl na trh výrobek bez prohlášení shody a srozumitelnými informacemi a bezpečnostními informacemi, dopustil se přestupku. Žalobní body svou argumentací do tohoto zjištění nesměřují, z ničeho neplyne, že by tyto informace u výrobku, který žalobce dodal, byly obsaženy.

[17] Pokud žalobce uvádí, že tímto jeho jednáním nemohla vzniknout spotřebiteli žádná újma nebo že by mohlo dojít k jeho klamání, pak taková námitka je nepřipadná a jedná se pouze o názor a spekulaci žalobce. Zákon vyžaduje, aby při prodeji byla spotřebiteli tato informace poskytnuta, a tím, že nebyla, došlo k jeho porušení. Okolnost, že šlo o originální výrobek, je tak nepodstatná, neboť spotřebitel v okamžiku převzetí zboží musí tyto informace získat, a nemůže spoléhat na to, že tyto informace existují. Toto právo spotřebitele žalobce svým jednáním porušil. Materiální stránka tohoto přestupku podle názoru soudu jasně vyplývá již z jeho vymezení – spotřebitel jako slabší smluvní strana má právo na to, aby mu tyto informace byly sděleny. Materiální prvek škodlivosti jednání je přímo hodnocen v odůvodnění prvostupňového správního rozhodnutí (strana 17), proto na něj soud odkazuje.

[18] Pokud žalobce uvádí, že veškeré informace byly poskytnuty včas a v českém jazyce, pak soud odkazuje na obsah správního spisu a kontrolní zjištění, z něhož plyne, že tomu tak nebylo.

[19] K druhému skutku soud uvádí, že žalobce byl potrestán za to, že v době uskutečnění nákupu na internetu nebyly dostupné jeho všeobecné obchodní podmínky, na které se odvolával při plnění své zákonné povinnosti. Pokud v žalobě uvádí, že v době kontroly tyto podmínky na internetu dostupné byly, pak je to v rozporu s obsahem správního spisu, učiněnými screenshoty a konstatováním obsahu internetových stránek. Pokud žalobce uvádí, že kontrolní orgán tyto podmínky přehlédl, pak je to v rozporu se shora uvedeným zjištěním při kontrole. Žalobce v žalobě neuvádí žádnou skutečnost, ze které by bylo možné seznat, že se jednalo o pochybení správního orgánu. Za takové obecnosti tohoto žalobního bodu tak soud uzavírá, že se jedná o názor žalobce, který je

v rozporu se skutkovými zjištěními, které jsou dostatečně dokumentovány ve správním spise. Pokud žalobce na svých internetových stránkách přebíral hodnocení z jiného webového portálu, jeho povinností bylo tuto skutečnost uvést. To však nesplnil, a to ani v jím namítaných všeobecných obchodních podmínkách, které k datu kontroly nebyly spotřebiteli na internetových stránkách k dispozici. V době rozhodování o nákupu tak spotřebitel nebyl informován o tom, že hodnocení výrobků se opírá o hodnocení na jiné webové stránce, čímž nemohl ověřit, že recenze pocházejí od jiného spotřebitele, který výrobek zakoupil. Tím zároveň muselo dojít k nekalé obchodní praxi, jak ji vymezuje skutková podstata přestupku, a jak její naplnění konstatoval jak žalovaný, tak prvostupňový správní orgán.

[20] Ke třetímu skutku žalobce nejprve opakuje již posouzené v předchozím skutku – skutečnost, že v době před uzavřením smlouvy po internetu neměl v době kontroly spotřebitel k dispozici všeobecné obchodní podmínky, byla dostatečně určitým způsobem zjištěna a zdokumentována. Proto polemika s tím, co je obsahem takových všeobecných obchodních podmínek ve vztahu k povinnosti žalobce podle občanského zákoníku, se mívá rozhodovacím důvodem. Tím nebyl obsah všeobecných obchodních podmínek, ale jejich nedostupnost pro spotřebitele před uzavřením smlouvy po internetu.

[21] V další části žalobního pak žalobce namítá posun rozhodovacích důvodů v průběhu správního řízení. Obecněji k tomuto názoru je nutné uvést, že pro řízení o uložení pokuty je nutné dodržovat procesní standardy zaručující řádný proces. Jedním z těchto standardů je řádné vymezení skutku, o němž je řízení vedeno, které musí v podstatných bodech odpovídat vymezení, které bylo provedeno při zahájení řízení. Totožnost skutku tak musí být dodržena v celém probíhající řízení, jinak na ni obviněný musí být upozorněn a musí mít možnost se proti změněnému skutku bránit. Vymezení skutku však neobsahuje i vyčerpávající právní posouzení skutku. To se může v řízení měnit, pokud je obviněný na změnu právní kvalifikace upozorněn. V tomto případě je z obsahu spisu a výroků rozhodnutí patrné, že jak vymezení skutku, tak jeho právní kvalifikace, se v podstatných bodech nijak neměnila (vyjma nepodstatného vypuštění odkazu na ust. článku 14 nařízení ve výroku napadeného odvolacího rozhodnutí). Pokud docházelo k určitým modifikacím, ty se netýkaly podstatného skutkového vymezení a právní kvalifikace (tedy toho, co se v den kontroly stalo, a jaký výrobek žalobce spotřebiteli dodal a s jakými informacemi). Tato část žaloby je poměrně obtížně uchopitelná, neboť žalobce zde zjevně vychází z toho, že všeobecné obchodní podmínky měl spotřebitel před uzavřením smlouvy k dispozici (srov. např. jeho názor na str. 5 pod písmenem c) žaloby), kdy uvádí, že tyto podmínky měl spotřebitel při předchozích kontrolách k dispozici. V době kontroly dne 24. 1. 2023 tomu však tak nebylo. Proto se žalobce dopustil přestupku, a to je podstata skutkového vymezení a posléze právního hodnocení. Pokud žalobce namítá, že prvostupňový správní orgán jeho obhajobu přešel, pak soud nic takového z odůvodnění prvostupňového správního rozhodnutí nezjistil – tutéž argumentaci užívá správní úřad v odůvodnění prvostupňového správního rozhodnutí na straně 14, kde nesouhlas žalobce identifikuje, neztotožňuje se s ním, a vysvětluje jej. Totéž stanovisko pak převzal i žalovaný. Soud v odůvodnění nezjistil nic, co by způsobovalo jeho nedostatečnost či neúplnost. Všeobecné obchodní podmínky před uskutečněním nákupu na internetu spotřebitelem dne 24. 1. 2023 nebyly k dispozici, to je podstata vymezení skutku i jeho právní posouzení. Žalobce stále s tímto závěrem

polemizuje, aniž by však uvedl, proč by provedená kontrola, včetně učiněných screenshotů jeho internetových stránek, neměla odpovídat skutečnosti. Žalobce v žalobě neuvádí jedinou konkrétní skutečnost, která by svědčila tomu, že by vymezení skutku či jeho právní hodnocení bylo změněno. Pokud žalobce v žalobě namítá, že mělo dojít k účelové chybě ze strany kontrolního orgánu, pak nic takového z obsahu spisu ani odůvodnění rozhodnutí neplyne. Soudu není dost dobře jasné, k jakému účelu by mělo docházet, jak žalobce bez dalšího v žalobě podsouvá správnímu úřadu. Kontrolní orgán, a dále pak správní úřad, popsal pouze skutečnost, která byla v den kontroly zjištěna – že v odkazu na obchodní podmínky se objevuje chybové hlášení 404 (běžné chybové hlášení neexistující stránky). Soudu není jasné, proč by takové konstatování mělo být nějak účelové a v jakém smyslu. Jedná se tak pouze o názor žalobce, který nemá oporu ve správním spise.

[22] Ohledně čtvrtého skutku je nutné poukázat na ust. § 1826a odst. 2 občanského zákoníku ve znění účinném ke dni kontroly, které žalobci tuto povinnost přímo stanovilo. Polemika s tím, jaké znění by toto tlačítko mělo mít a jak je chápe průměrný spotřebitel, je pak polemikou s touto právní úpravou, nikoliv s rozhodnutím ve věci. Pokud žalobce poukazoval na jiné podnikatele, kteří podle jeho tvrzení takovou formulaci používali také, pak je nejprve nutné uvést, že toto své tvrzení v žalobě nijak neosvědčuje (např. screenshotem internetových stránek). Dále je nutné uvést, že taková okolnost jej nezavazuje odpovědnosti za své protiprávní jednání, stejně tak i jeho konkurenty.

[23] Pokud dále poukazuje na to, že znění tohoto tlačítka po zaslání protokolu o kontrole změnil, pak se jedná o polehčující okolnost, která byla zohledněna při ukládání trestu. Sama o sobě však tato okolnost odpovědnost žalobce za protiprávní jednání nemůže nijak zrušit. Pokud žalobce v tomto žalobním bodě namítá nepředvídatelnost rozhodování, pak tato část žalobního bodu je nesrozumitelná, není konkrétněji rozvedena a není jasné, co žalobce správním úřadům vytýká. Proto se k ní soud nebude vyjadřovat.

[24] V posledním žalobním bodě žalobce napadá výši uložené pokuty. Ani tento žalobní bod soud neshledal důvodným. V odůvodnění obou správních rozhodnutí jsou uvedeny konkrétní polehčující a přitěžující okolnosti, které byly zohledněny, a které žalobce v žalobě nijak nerozporuje. Při horní sazbě pokuty 5 000 000 Kč soud uloženou pokutu ve výši xxxx Kč nepovažuje za nijak vybočující či excesivní. Výše pokuty je přiléhavě zdůvodněna konkrétními okolnostmi, žalobce tyto okolnosti nijak nezpochybňuje.

[25] Pokud žalobce namítal nedostatek posouzení materiálního znaku přestupku, pak soud tuto část žaloby již rozebíral shora. Proto soud pouze obecně poukazuje na stranu 17 a 18 prvostupňového správního rozhodnutí, kde je v rámci obecnějších úvah o uložení trestu rozebrána tato otázka, stejně jako na stranu 13 a 14 odůvodnění napadeného rozhodnutí, které konkrétně materiální stránku protiprávního jednání rozebírají. Není tak důvodná žalobní námitka, že se žalovaný ani správní úřad prvního stupně materiální stránkou přestupku nijak nezabýval, jak velmi obecně namítá žalobce v žalobě.

[26] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[27] Ve věci soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, když soud neprováděl další dokazování (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

[28] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu – vykonavateli veřejné správy - tyto nevznikly nad míru obvyklou jeho běžné činnosti, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Podle ust. § 104 odst. 3 písm. a) s.ř.s. v případě, kdy městský soud rozhodoval po zrušení rozhodnutí Nejvyšším správním soudem, je kasační stížnost nepřipustná, mimo situaci, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 12. září 2024

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu

